

JUTTUA TAISIKÄMPÄLTÄ.

(Jatkoa ensimmäiseltä sivulta)

tahtovat aina sitä tunteiden herkkua: romaaneja ja taas romaaneja. Romaanit eivät ole "kuivia", kuten he sanovat luokkakysymysten olevan. On niitäkin, jotka juuri siitä syystä, että Toverittareissa ei ole pelkästään Romaaneja ja muuta tunne-elämää ruokkivaa ja kiihottavaa roskaa, moitivat sitä "kuivaksi." Kyllä mielestäni on meillä naisillakin jo aika ruokkia järkekämme, eikä tunne-elämämme. Kyllä se järki sopii meille yhtä hyvin kuin miehillekin ja kyllä me tarvitsemme tietää luokkakysymyksiä ja olla luokkatietoisia yhtä hyvin kuin miehetkin. Ei se meitä pilaa eikä rumenna, jos meillä on jotakin päämme sisäpuolellakin. Kapitalismin rautakorko tallaa meitä yhtä hyvin kuin miehiäkin, yhtä vähän on "tunnetta" kasakan ruoskan iekussa kun se sattuu meidän selkäämme — eikä siinä näytä tehtävän poikkeusta, päättään teräslakkoalueen tapahtumista. Kun joudumme mitteleämään voimiamme kapitalistien kanssa suurissa taisteluissa, tulee silloin varmaan mieleen, että kunpa tietäisi jotakin. Mutta kun on ruokkinut ainoastaan tunteitaan, eikä järkeään, ei kykene kunnollisesti suorittamaan osansa siinä suuressa vapaustaistelussa, johon nekin, joille luokkakysymykset ovat "kuivia", luulevat olevansa innostuneita. Usein kuulee naisten sanovan, että kunpa sitä olisiikin tietoa, että osaisi oikein nsanoa sosialismin vastustajille, joutuessaan väittelemään. Kun ei ole tietoa, kun on ollut liian tunteellinen lukemaan "kuivia luokkakysymyksiä", niin tulee heti jauhot suuhun, kun pitäisi sanoa, mitä me sosialistit tahdomme ja miten me sen aijomme hankkia, mitä me tahdomme. Romaaneista — varsinkaan seikkailuromaneista ei sitä opita. Selaisista romaaneista, joita esim. toveritar Helmi Mattson kirjottaa, voi oppia paljon, mutta nekään eivät yksin kykene kasvattamaan luokkatiotoa. Siis, kynään kykenevät naiset, ostakaahan uusia kynänteräjä ja pistelkää tietoja taistelurintamalta Toverittareen, ja kirjottakaa muutakin. Sitten tulee lehti monipuoliseksi, tilaajamäärä saadaan helpommin suuremmaksi ja niin saadaan lehti 12-sivuiseksi, kuten on luvattu heti kun sen tilaajamäärä on 10,000.

Toverillisesti,

Muori H—i.
Leadore, Idaho.

MARTINS FERRY, OHIO.

Toveri Kusti Kopila oli täällä meile jakamassa köyhien evankeliumia neljänä päivänä. Puhelilaisuudet onnistuivat hyvin siihen nähden, että oli kuulijoita kaikkina iltoina runsaasti Kirjallisuutta vaan ei mennyt kaupaksi kuin vähän, sillä rauta- ja terästyöläisten lakko on kestänyt seitsemän viikkoa, joten on monelta jo varat käyneet pieniksi. Puheet olivat hyvin mukaansa tempaavia ja asiallisia, joten kaikki olivat hyvin tyytyväisiä siihen mitä olivat kuulleet, ja sanoivat hänet tervetulleeksi toistekin samoille asioille.

Puhumaseura on taas herätetty toimintaan. Sen kokoukset ovat joka toinen sunnuntai osaston talolla. — Koettakaaahan ruveta kaikin käymään siellä itseänne kehittämässä, sillä se on hyvin terveellistä jokaiselle, joka haluaa olla vähänkin aikaansa seuraava. Siis jokainen joukkoon, ja kilvalla harjoittelemaan sieltä saatuja läkkyjä. Se on huvittavaa ja opettavaa. Ja sitten me joskus saadaan ohjelmakin vähän vaihtelevammaksi, kun jokainen osaltaan suorittaa ohjelmaa iltamissa ja muissa tilaisuuksissa. Kaikki joukolla toimeen.

Tervehtien,

Anni K.

Rauhottavaa

Kirj. Jukka J.

Yöpäivystäjää odotellen ja pitkän päivätyön tehtyään seisoi vankisanitääri kalpeine, siisäänpainuneine poskineen sotavankilan sairaalan pitkällä käytävällä, jota molemmin puolin reunustivat yksinkertaiset vuoteet onnettomine potilaineen. Totisena ja väsyneenä hän seisoi nojaten kyynärpänsä varassa jyrkään väliseinäpilariin ja suurten, sinisten silmiensä tuijottaessa läheisen tyhjän vuoteen jalkapäässä riippuvaan, karpästen liikaamaan diagnoosiin. Olisipa vaikea arvata, missä liikkuvat tällä hetkellä sanitäärimme ajatukset tai jaksoko hän kunnolleen ajatella mitään — hän näytti enemmän liikkumattomalta vahapatsaalta jossaakin muscossa kuin elävältä nuorukaiselta — mutta ilmeistä oli, että hän kuitenkin tunsi syvää tuskaa nähdessään diagnoosin kuumepiirtoineen ja tietäessään että polopotilas, vankitoveri, oli moiset kirot voittanut monien muiden tavoin nälkäkuolemalla.

Samassa tuli pitkä, solakkavartaloineen sairaanhoitajatar kantaen tarjottimia erilaisine, potilaille jaettavine lääkkeineen.

— Olette väsynyt, virkoi sairaanhoitajatar, luoden osauttavan katseen vankisanitääriin.

— Oh, vähäsen, sanitääri vastasi hiljaa ja hymyili kiittolisuutta osottaen.

Sairaanhoitajatar laski kädessään tarjottimen käytävän pöydälle ja ystävällisesti hänkin hymyili nuorukaiselle.

— Neitiseni, saanko minäkin jotakin lääketta? pyysi nuorukaiselle äänessään surun kumma väreily.

Sairaanhoitajattaren ystävällinen katse kohdistui merkitsevästi nuorukaiseen, kun hän melkein kuin arvaten potilaan mielentilan, kysyi:

— Rauhottavaako?

Hänen äänensä sävy oli kuitenkin kuin äidin, joka hellien hyväilee pientä kultakutristaan. Tämän kiehtovan ystävyyden tunsi nuorukainen, kun hän hiljaa kuiskaten myönteli:

— Rauhottavaa...

Samassa ojensi neitonon nuorukaiselle yhden tarjottimella olevista lääkepikeareista, virkkaen:

— Ja sitte nukkumaan, kunnan sanitääriini!

— Kiitos! — Nuorukainen tyhjensi tarjottimessa lääkepikearin arvelematta. Olenkin jo väsynyt, sanoi hän. Hyvää yötä, neitiseni!

Oli myöhäinen syyskesän ilta. He olivat pyörineet tulisesti yhä kiihtyvän tanssin. Nuorukainen tunsi, kuinka onnen salaiset tennhottaret iskivät häneen, kun neitonon tanssin taottua väsyneenä ja kuumana turvallisena nojasi hänen käsivartensa varaan.

— Saanko saattaa hetkiseksi ihanaan yöviileyteen? kysyi nuorukainen neitoseltaan.

— Kiitos, kyllä!

Tytön rinnat kohoilivat äskeisestä kiihkeästä tanssista kuin palkeet ja yhä turvautui hän kiinteämmiin nuorukaiseen hoiden samalla silmiensä säihkyvän katseen häneen.

Illat vaikka olikin vielä ihana kesä, olivat siihen aikaan jo pimeitä. Kuitenkin loi täysikuun tänä iltamyöhänä salaperäisen hämärän: puut tummiksi, varjot vielä tummemmiksi — ikään-

kuin suuriksi jättiläisiksi, jotka hiljaa liikkivat lauhkeana tuulen käydessä.

Nuorukainen ja neitonon istuivat puiston nurmelle toisiinsa nojaten. Nuorukaisen tuuhaa tukka valahti otsalle ja tyttö nosti sen hienolla kädellään jälleen ylös.

— Kuinka ihanata! tyttö kuiskasi.

— Kuin Eldoradossa, vastasi nuorukainen ja uskalsi kätensä neitosen solakalle vartalolle. Mutta yhä luottaen ystävänsä painoi neito päänsä nuorukaisen rinnoille. Kuu kulki pilven takana ja tuuli lehytteli onnellisten hiuksia. Rinta sykki rintaa vasten huulien yhtyessä tulisissa suudelmissa...

Samassa kuului tanssialin avoikkunien kautta uuden tanssin alkusoitto. Nuorukainen hätkähti. Tulisiko hänen saat-taan tyttönsä tomuiheen tanssialiniin. Ei, ei, ei — hän tahtoi olla onnellinen!

— Mitä!

Nuorukainen hieroi silmiään. Valveillahan hän on. Vankina. Kuu paistaa ikkunasta vasten puisevaa makuutilaa, päin silmiä ja pihalla ampuvat yövarjot kuten tavallisesti.

— Mutta soitto—?

Se on todella tanssimusiikkia. Mutta sehän kuuluu vartijain kasarmilta, Sunnuntaiyön remuajaiset. Oh, että tulevatkin vangin unii!

— Siis sittenkin unta, unta... tulkitsi, tyttöni — kaikki...

Sanitääri — nuorukainen tunsi mielensä katkeraksi, polttoa rinnassansa, tuskaa siksi, että hän oli vanki, jolle tuuli oli se hella, pieni käsi, joka avoimen ikkunan kautta hiljaa pyyhki hiuksia hänen otsaltansa ja ja kuun kelmeät kasvot ne, jotka äsken uudessa hänelle tyttö-nä hymyilivät...

— Rauhottiko? kysyi sairaanhoitajatar aamulla tavatessaan sanitääriin osastollaan vaihtamassa potilaitten kuumekääreitä.

— Kiitos — kyllä — tai ei!

— Ettekö sitte nukkunutkaan hyvin?

— Nukuinpa kylläkin, mutta minä näin unen, joka sen vuoksi, että se oli vain uni, saa minut surulliseksi — vastasi nuorukainen vapaan avomielisesti.

— Sen minä vielä tahdon kuulla, sanoi sairaanhoitajatar, ryhtyessään työhönsä.

Kun vihdoin työt osastolla olivat taasen hetkeksi suoritettut ja sairaanhoitajatar ja sanitääri tapasivat toisensa päiväystyhuoneessa, tiedusteli sairaanhoitajatar:

— No nyt: kertokaapas tuo kumma unennäköne!

Sanitääriin nään kalventamille poskille leimahti pieni punerrus, kun hän vastasi:

— Älkää, neiti hyvä, kysykö. Vanki-paha ei saisi nähdä sel-laista unta!

— No — enhän minä kadeh-di! Kertokaa ja saatte toistekin, jos haluatte sitä "rauhottavaa"! pyyteli ystävällisesti hoitajatar.

— Jos kerron — luvallanne — alkoi nuorukainen, ja kun ette pahastu! Sitte kertoi hän unensa, kuinka hän oli ollut tanssialisissa sairaanhoitajattaren kanssa, kuinka hän rakasti ja oli onnellinen, kun heidän onnensa määrää kukaan ei häirinyt siellä nurmella...

— Mutta, lopetti sanitääri, se oli uni, joka päättyi siihen, että

joku vartija ampui pihalla ja johon ääneen heräsin ja säikähdin, että olin — vanki.

Sanitääri vaiken. Hoitajattaren silmät olivat, kyynelissä, mutta hän painoi kädellään nuorukaisen kättä, lausuen samalla hiljaa, mutta kiihkeästi: — Kiitos!

Ne kyyneleet olivat ilon ja surun kyyneleitä. Ja uudelleen punehtui nyt nuorukainen, mutta hän jatkoi:

— En enemminkin surrut ihanaan uneni tähden, vaan pelkästään siksi, että tunsin olevani vanki. Nyt suren sitä, että olen vanki ja lisäksi, että tuo taru oli unen utukuva.

Liikutettuna hoitajatar nyt lohdutti nuorukaista:

— Soisin unenne todeksi ja teidät vapaaksi!

— Kiitos, mutta... nuorukaisen keskeytti korvia vihlaiseva huuto. He molemmat riensivät sairaspuolelle. Uhrautuvilla hoitajilla olikin kyllin työtä sotavankileirien sairaaloissa.

CANCER

Ei veistä ja verenhukkaa EI LAASTAREITA JA TUSKIA TUNNITTAIN TAI PÄIVITTÄIN Kasvannaiset, peräpukamat, pukamat, kupu kaulassa

Naisten taudit, iho, vatsa, suolisto Neljän vuoden tutkimukset Euroopassa. Yli kolmikymmenvuotinen kokemus. PORTLAND PHYSICAL THERAPY LABORATORIES 412-417 Journal Bldg., Portland, Ore.

Toverittaren tilaajamäärä kymmeneen tuhanteen!

Osoite-ilmoituksia.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai klo 2 ip., 713 E. 1st St. — Tervetuloa.

ASTORIAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai-illa, kello 8. Osoite: 252 Taylor Ave.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjola-sa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osoite: 315-10th St., Hoquiam, Wash.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomi-hallilla, kello 3 j.p.p. Kaikki tervetulleita.

PORTLANDIN S. S. O. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-illa, kello 8. — Osoite: 719 Montana Ave.

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 8 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, III., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen klo 2 ip. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka toinen torstai, alkaen klo 2 j.p.p. Mukavia kokouksen loputtua.

NAISTEN OSUUSKOTI

SAN FRANCISCO, CAL.

3627—16th St.

Telefooni: Market 3958

SAN FRANCISCO
